

Vianoce - vo dne

Jn 1, 1 - 18

25. december 22

Milé sestry a bratia v Kristovi

Dnešný svet sa nezdá byť až tak príjemným miestom pre život, ako sme si to ešte pred pár desaťročiami predstavovali. Popri vonkajších nebezpečenstvách vidíme okolo seba rôzne formy egoizmu, miestami prerastajúcimi do sebaklamu, ohrozovania tých druhých. Aj my samotní sa cítime byť čoraz väčšmi uväznení sami do seba. Hľadáme niečo, čo by nám pomohlo, čo by nášmu životu vrátilo ozajstnú nádej, väčšmi nás otvorilo pre druhých, pre skutočný život.

Vianoce sú oddávna časom, v ktorom môžeme čerpať posilu pre svoj duchovný život. Národy pri nich symbolicky prerušovali boje, vojny. Podstatu Vianočného posolstva nám dnes pripomenul úvod k Jánovmu evanjeliu. Hovorí, že Boh, božie Slovo sa stalo telom a Boh v podobe Syna, Slova prebýval medzi nami. Evanjelista Ján nazýva Krista symbolicky Slovom, pretože vie, že Slovo má veľkú moc. Sú rôzne slová – slová zo slušnosti, slová, ktorými len odovzdávame informáciu, ale sú aj slová, ktoré sa nás dotýkajú, pretože predstavujú pre nás výzvu, apel, volanie. Takéto slovo potom vstupuje do nášho života ako niečo iné, niečo nové: ako posolstvo toho, čo prekračuje naše často zúžené predstavy a očakávania. Takéto skutočné slovo dokáže premieňať myslenie, životy, dokáže dávať celým epochám dejín nové smerovanie. Osobitne Božie Slovo, ktorého vtelenie dnes oslavujeme, za 2000 rokov od svojho zrodzenia naozaj zmenilo tvárnosť zeme, zmenilo podobu ľudstva na celom svete. Bolo by ignoranciou nevidieť to.

Je paradoxom, že toto božie Slovo, slovo, ktoré najviac pohlo dejinami, prišlo do sveta potichu. Mnohí si ho ani nevšimli. Ježiš prišiel chudobný, cez jasličky v maštali – navonok úplne bezmocný, čo sa stalo symbolické, pretože prichádza s láskou.

Dnes máme technicky dokonalejší svet. Ale zároveň sme svedkami toho, že mnohí už význam tohto Slova nevedia objaviť, alebo ho spochybňujú. Mnohí v ňom vidia dokonca niečo, čo nás len vyrušuje v pohodlnom, zabehnutom chode prítomnosti. Je to dané aj tým, že dnešný človek postavil do centra svojej pozornosti sám seba. Už nechce počuť slovo, ktoré sa nám prihovára akoby zvonka, ktoré sa nás snaží viac otvoriť pre život, pre tých druhých. Zdá sa, že aj naše vlastné slová sme už často zredukovali len na to nevyhnutné - na odovzdanie informácie. Najrozšírenejšou komunikáciou sa stali SMS, či statusy na sociálnej sieti, v ktorých je slovo zredukované na minimum.

Mnohí, ktorí sledujú vývoj dnešného sveta, sa preto s obavami pýtajú, akú budúcnosť má toto Slovo, ktorým je Kristus. Či Slovo Krista nestratilo svoju moc, či nestratilo svoju účinnosť. Či si dnešný človek nevystačí aj bez Neho. Pri týchto otázkach nezabudnime, že jeho slovo vždy predstavovalo výzvu, volanie. A teda vždy, nielen dnes vzbudzovalo tieto otázky. Nikdy neúčinkovalo automaticky, magicky – napriek tomu, že má moc priťahovať k sebe ľudské srdcia. Účinkuje skôr tak, že nás presvedča zvnútra – potichu. Prihovára sa nám cez naše vnútro, cez naše srdce. A preto nám dodnes Kristus v jasličkách jatrí naše svedomie.

Aj dnes nám z jasličiek hovorí: Vy, ktorí si myslíte, že budete žiť len potiaľ, pokiaľ budete vedieť obstať v boji so svojimi protivníkmi – nemáte odvahu vidieť tú najhlbšiu pravdu: že Boh je láska – napriek všetkému.

Ozajstné Slovo - slovo, ktoré oslovuje, si vždy vyžaduje aj odpoveď. Bez odpovede Slovo nikdy nie je úplné, nie je skutočným slovom. V prípade Slova - Krista naša odpoveď musí byť tá, ktorú dávame svojim životom. Hoci táto odpoveď niekedy prichádza len postupne, niekedy býva na začiatku aj skrytá, inokedy môže mať podobu mlčania. Ak sa teda obávame, či toto Slovo už nestratilo v dnešnom svete svoju silu, účinnosť, tak vedzme že NIE – to len my si ho k sebe niekedy nechceme pripustiť, to len naša odpoveď, ktorá to Slovo jediná robí úplným, zatiaľ chýba.

Preto si na Vianoce prajme, nielen aby nás toto Slovo naozaj oslovilo, ale aby sme naň aj dokázali odpovedať. Aby sme aj my mohli byť svedectvom tej odvahy, z ktorej toto Slovo žije.

Viliam Arbet